

Sygn. akt I C 3282/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) N. w W.

przeciwko E. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. K. na rzecz strony powodowej (...)N. w W. kwotę 809,19 zł (słownie: osiemset dziewięć złotych dziewiętnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25 marca 2016 roku do dnia 1 grudnia 2017 roku;

II. zasądzoną w punkcie I należność rozkłada na miesięczne raty płatne do końca każdego następującego po sobie miesiąca, poczynając od stycznia 2018 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, w przypadku opóźnienia w płatności, którejkolwiek z rat, w następujący sposób:

- 7 rat po 100 zł miesięcznie,

- ostatnia rata w wysokości 109,19 zł wraz z odsetkami zasądzonymi w punkcie I, przy czym opóźnienie w płatności dwóch kolejnych rat spowoduje wymagalność całej kwoty;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 3282/17

UZASADNIENIE

Powód (...)N. w W. w pozwie z dnia 24 marca 2016 roku skierowanym przeciwko E. K. domagał się zasądzenia kwoty 809,19 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25 marca 2016 roku do dnia zapłaty.

Żądanie swoje wywodził z umowy jaką pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. w G.. Na podstawie tejże umowy zawartej w dniu 21 listopada 2013 roku pozwana uzyskała określoną kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Pozwana nie wywiązała się z tej umowy, wobec czego niespłacona należność główna stała się wymagalna. Wierzytelność wobec pozwanej była przedmiotem aportu do innej spółki a następnie została zbyta umową przelewu wierzytelności na rzecz powoda.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa („umorzenie postępowania”), podnosząc, że jest osobą bezrobotną i niepełnosprawną, wychowującą samotnie dwoje dzieci. Zarzuciła, że powód nie przedstawił jej propozycji polubownego załatwienia sprawy, ale zadeklarowała wpłaty po 50 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2013 roku pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. w G. umowę pożyczki Nr (...). Pozwana uzyskała na podstawie tej umowy pożyczkę w kwocie 500 zł na okres 30 dni. Na całkowity koszt pożyczki składała się prowizja, która wynosiła 160 zł. (...) pożyczki wynosiła 2830,78%.

Dowód: umowa pożyczki – k. 31 - 33

Następcą prawnym (...) Sp. z o.o. w G. była (...) Sp. z o.o. w G..

Dowód: wypis z KRS – k. 77 - 82

Umową z dnia 3 listopada 2015 roku (...) Sp. z o.o. w G. wniosła aport w postaci posiadanych wierzytelności z umów pożyczek do nowozakładanej spółki komandytowej (...) z o.o. Sp komandytowa z siedzibą w G.. Wierzytelność wobec pozwanej stanowiła część tego aportu.

Dowód: akt notarialny – k. 35 - 43

(...) Sp z o.o. Sp komandytowa z siedzibą w G. dokonała przelewu wierzytelności przysługującej jej wobec pozwanej na rzecz (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty InSecura w W. umową z dnia 25 listopada 2015 roku.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 44 – 55

Kancelaria (...) sp. z o.o. w W. pismem z dnia 17 grudnia 2015 roku zawiadomił pozwaną o sprzedaży wierzytelności. Wskazał powoda jako nabywcę wierzytelności i wezwał pozwaną do zapłaty na rzecz powoda kwoty 796,51 zł.

Dowód: zawiadomienie – k. 26 - 27

Pozwana została w dniu 29 listopada 2017 roku skierowana do szpitala na oddział neurochirurgiczny. Przyczyną są silne dolegliwości bólowe kręgosłupa i kończyn dolnych.

Dowód: zaświadczenie – k. 156.

Sąd zważył:

Bezsporne były okoliczności związane z zawarciem przez pozwaną umowy pożyczki. Pozwana nie kwestionowała zobowiązania ani jego wysokości. Do umowy tej zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim w brzmieniu obowiązującym na dzień zawarcia umowy, to jest w listopadzie 2013 roku (Dz.U.2011.126.715).

Jednocześnie na mocy art. 78a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe do umowy pomiędzy pozwaną a Bankiem mają zastosowanie przepisy ustawy prawo bankowe.

Pozwana nie składała zarzutów co do ważności i skuteczności umowy ani też wysokości zobowiązania.

Wierzytelność wobec pozwanej została zbyta, nabywca zgodnie z art. 509 k.c. może domagać się zapłaty od pozwanej.

Powód wykazał zasadność dochodzonego roszczenia dokumentami dołączonymi do pozwu.

Uznając żądanie pozwanej za zasadne i przyjmując, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w przepisie art. 320 k.p.c., sąd rozłożył pozwanej zasądzoną należność na miesięczne raty, najpierw po 100 zł (7 rat) i ostatnia rata w kwocie 109,19 zł. Termin płatności określono z uwzględnieniem możliwości spłaty przez pozwaną, szczególnie z uwagi na fakt osiągnięcia niskich dochodów oraz konieczność wygospodarowania środków na spłatę zobowiązania. Należało dać wiarę pozwanej o braku możliwości jednorazowej spłaty całej należności. Rozłożenie zobowiązania na raty stworzyło pozwanej możliwość spłaty bez ryzyka narażenia rodziny na całkowity brak środków

utrzymania. Orzeczona wysokość rat daje powodowi szansę odzyskania wierzytelności w terminie nie na tyle długim, by przy tego rodzaju działalności, jaką prowadzi, miało to wpływ na jego kondycję finansową. Zważyć bowiem należy, że kwota długu nie jest wysoka, w praktyce nieznaczna w stosunku do kapitału i wielkości wierzytelności, jakimi dysponuje powód.

Rozkładając należność na raty, zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem, zasądzono odsetki za okres zamknięty do dnia wyroku a następnie dalsze odsetki w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Za okres od daty wyroku do daty płatności każdej raty wierzycielowi odsetki nie przysługują. Dodatkową gwarancją ochrony sytuacji wierzyciela jest zastrzeżenie wymagalności całej kwoty w przypadku zwłoki w płatności dwóch kolejnych rat.

O kosztach orzeczono na podstawie 100 k.p.c., uznając, że z uwagi na wiek, stan zdrowia pozwanej, niskie dochody, trudną sytuację majątkową, uzasadnione jest odstąpienie od obciążania pozwanej kosztami zastępstwa procesowego. Zasądzono od pozwanej wyłącznie uiszczoną przez powoda opłatę sądową w kwocie 30 zł.